

MOTORAID

ΚΙΤ ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ | κωδ. MOT-015 - MotoRAID

κείμενο-φωτό : Π.Γ.Α

Όλα καλά και όλα ωραία στην βόλτα, μόνο που κάτι αρχίζει και κάνει η μηχανή, σαν να κουνάει αριστερά δεξιά... τότε ακούς την φωνούλα μέσα σου να λέει : «Πάρ'το παράκτια, θα τουμπάρει η βάρκα...» και κάνεις δεξιά. Κατεβαίνεις και τι να δεις; Το λάστιχο είναι πίτα και ακόμη έχεις μπροστά σου αρκετά χιλιόμετρα να κάνεις μέχρι το πρώτο βενζινάδικο... Πάλι καλά που είχες αγοράσει το κιτ επισκευής ελαστικών από το motoraid.eu όταν είχες τη γιορτή σου... Βγάζεις κράνος ρίχνεις τα πρώτα μπινελίκια για την τύχη σου τη ρημάδα και σηκώνεις μανίκια σαν τον Παπαμικαήλ στην οικοδομή... αλλά τι πρέπει να κάνεις;

Τι θα χρειαστεί:

- Όρεξη (priceless)
- Ψυχραιμία (priceless)
- Τσιγάρα και φωτιά (τώρα βρήκες να το κόψεις;)
- Κιτ επισκευής ελαστικών
- Χρόνος: γύρω στο εικοσάλεπτο, αλλά για καλό και για κακό υπολογίστε πολύ παραπάνω, ιδίως όταν βρέχει και είστε σε μέρη που δεν έχει πάει ούτε τ' Αη-Γιώργη τ' άλογο.

Το κιτ περιέχει :

- 1 "σουβλί "
- 1 ειδική λίμα
- 5 ελαστικά κορδόνια
- 1 Κοπίδι
- 3 φιάλες CO2
- 1 Ειδικό αντάπτορα για το εύκολο φούσκωμα του ελαστικού
- 1 κόλλα
- Τσαντάκι μεταφοράς

Μην ξεχνάμε πως εδώ μιλάμε για tubeless ελαστικό, δηλαδή ελαστικό χωρίς σαμπρέλα. Προσοχή όμως: αυτή είναι λύση ανάγκης και προσωρινή! Δε σημαίνει δηλαδή πως πλακωνόμαστε σε ταχύτητα και αποστάσεις... Καλό θα είναι να επισκεφτούμε το πρώτο βουλκανιζατέρ που θα συναντήσουμε...

Διαδικασία:

Τοποθετούμε την μοτοσυκλέτα στο σταντ, αν έχουμε διπλό είμαστε πολύ τυχεροί γιατί όλα θα γίνουν εύκολα. Αν δεν έχουμε, τότε, αφού είναι τοποθετημένη στο πλαϊνό σταντ, τη γέρνουμε ώστε να ανασηκωθεί ο πίσω τροχός και να γυρνάει εύκολα. Στην περίπτωση που βρισκόμαστε σε εθνική οδό ή δρόμο με μεγάλη κίνηση καλό θα ήταν να στρέψουμε την μοτοσυκλέτα προς την κίνηση, προκειμένου να μην βρισκόμαστε με την πλάτη σε αυτή. Είναι λιγότερο επικίνδυνο και πιο αγχολυτικό... Στο κιβώτιο επιλέγουμε τη νεκρά και ξεκινάμε...

1. Το πρώτο βήμα είναι να **εντοπίσουμε την τρύπα**, οπότε γυρνάμε σιγά σιγά τον τροχό μέχρι να την βρούμε. Αν δεν είναι ορατή με γυμνό μάτι, κάνουμε κάτι που μπορεί να φαίνεται σιχαμερό, αλλά είναι άκρως λειτουργικό. Βάζουμε λίγο σάλιο στην περιοχή που «υποπτευόμαστε» πως βρίσκεται η τρύπα και εύκολα την εντοπίζουμε από τις φουσκάλες που θα δημιουργηθούν... (εδώ σημάδεψαμε με κιμωλία την τρύπα για να είναι περισσότερο ορατή)

2. Το δεύτερο βήμα είναι να **μεγεθύνουμε την τρύπα**. Να την μεγαλώσουμε δηλαδή ώστε να χρησιμοποιήσουμε με άνεση τα εργαλεία μας. Για καλό το κάνουμε! Πρέπει άλλωστε να χωράει το ειδικό σουβλί ώστε να καταφέρουμε να επισκευάσουμε το ελαστικό μας. Σπρώχνουμε-γυρνάμε-τραβάμε την ειδική λίμα, είναι το τρίπτυχο των κινήσεών μας, που επαναλαμβάνουμε αρκετές φορές.

3. Τώρα που η τρύπα είναι αρκετά μεγάλη παίρνουμε ένα «κορδόνι» και το περνάμε στο «ματάκι» της μύτες του σουβλιού, όπως φαίνεται στη φωτό. Βάζουμε κόλλα κατά μήκος του κορδονιού και από τις δύο μεριές. Καλό θα ήταν να γίνει γρήγορα αυτή η διαδικασία προκειμένου να μην γεμίσουν κόλλα τα χέρια μας ή ο,τιδήποτε άλλο.

4. Τώρα τοποθετούμε το σουβλί μέσα στην τρύπα του ελαστικού μέχρι τέλους. Αρχίζουμε και τραβάμε προς τα έξω γυρνώντας το αργά και απαλά, μέχρι να είναι έξω από το λάστιχο γύρω στα 2 εκατοστά από το διπλωμένο κορδόνι. Για να πετύχει το κόλπο πρέπει οι δύο άκρες του κορδονιού να βρίσκονται μέσα στο ελαστικό...

5. Με το κοπίδι κόβουμε αυτό που περισσεύει από το σουβλί, έτσι ώστε να έχουμε γύρω στο μισό εκατοστό κορδόνι, που να προεξέχει του ελαστικού.

6. Γυρνάμε το ελαστικό με την τρύπα να βρίσκεται προς το έδαφος, ώστε όση κόλλα βρίσκεται μέσα να κλείσει το οποιοδήποτε κενό που απομένει. Αφήνουμε λίγη ώρα την κόλλα να ξεραθεί. Αν το ελαστικό έχει χάσει πολύ αέρα χρησιμοποιούμε τις αμπούλες CO₂ (δυο τουλ. θα χρειαστούν) που περιέχονται στο κιτ και αναπληρώνουμε.

Βέβαια, καλό θα ήταν να έχουμε κι ένα μετρητή πίεσης για τα ελαστικά μας ώστε να είμαστε πάντα ακριβείς στις πιέσεις μας.

Μετά από μια τέτοια διαδικασία επιβάλλεται η ταχύτητά μας να είναι το πολύ μέχρι 70χλμ/ω και με πολύ συντηρητική οδήγηση... Αν πάμε με περισσότερα, το πιο πιθανό θα είναι ο ήχος «μπαμ» να είναι και ο τελευταίος που θα ακούσουμε...

Όπως προείπαμε οι παραπάνω συμβουλές δεν αποτελούν μόνιμη λύση, αλλά λύση έκτακτης ανάγκης και γι' αυτό με την πρώτη ευκαιρία πηγαίνουμε σε βουλκανιζατέρ και επισκευάζουμε ολοκληρωμένα και σωστά το ελαστικό μας, ώστε να μην έχουμε δυσάρεστες εκπλήξεις... ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΩΣ να επισκευαστεί ελαστικό μοτό με μεγαλύτερο δείκτη ταχύτητας (V) (και μιλάμε φυσικά για ελαστικά των supersport μοτοσυκλετών) σε οποιοδήποτε βουλκανιζατέρ, (...τότε πάμε κατευθείαν για αλλαγή...) μιας και οι θερμοκρασίες που αναπτύσσονται σε τέτοια ελαστικά είναι εξαιρετικά υψηλές και μετά θα μιλάτε για λάστιχα και στροφές με τον διπλανό σας, στο θάλαμο της ορθοπεδικής...

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ να αποθηκεύετε το κιτ επισκευής ελαστικών κάτω από σέλες scooter/moto καθώς οι υψηλές θερμοκρασίες μπορεί να προκαλέσουν ατύχημα. Προτείνεται η μεταφορά τους σε σακίδια, και στην περίπτωση αποθήκευσης σε scooter / moto, μακριά από τον κινητήρα.